

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1997/2006

2006 m. gruodžio 19 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 dėl ekologinės žemės ūkio produktų gamybos ir nuorodų apie tokią gamybą ant žemės ūkio ir maisto produktų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

kadangi:

(1) Remiantis konkrečiomis priemonėmis, būtina sparčiau įgyvendinti ekologiškiems maisto produktams ir ekologiniam ūkininkavimui skirtą Europos veiksmų planą siekiant supaprastinti ir užtikrinti darną.

(2) Į Bendriją importuotus ekologiškus produktus turėtų būti leidžiama pateikti į Bendrijos rinką paženklintus kaip produktus su nuorodomis į ekologinę gamybą, jeigu jie pagaminti pagal Bendrijos teisės aktus atitinkančias arba lygiavertes gamybos taisykles ir jiems taikoma tokia pati ar lygiavertė kontrolės tvarka.

(3) Trečiosioms šalims, kurių gamybos standartai ir kontrolės tvarka yra lygiaverčiai taikomiems Bendrijoje, turėtų būti suteiktas pripažinimas ir turėtų būti paskelbtas tokių šalių sąrašas. Taip pat turėtų būti pripažintos ir sąrašė išvardytos kontrolės įstaigos ar institucijos, kompetentingos vykdyti kontrolę šalyse, kurios nėra įrašytos į pripažintų trečiųjų šalių sąrašą. Trečiųjų šalių ūkio subjektams, kurie gamina tiesiogiai laikydamiesi Bendrijos taisyklių, turėtų būti leidžiama pasirinkti, kad jų veiklą tikrintų kontrolės įstaigos ar institucijos, kurias šiuo tikslu pripažįsta Komisija.

(4) 1991 m. birželio 24 d. Tarybos Reglamente (EEB) Nr. 2092/91 dėl ekologinės žemės ūkio produktų gamybos ir nuorodų apie tokią gamybą ant žemės ūkio ir maisto produktų ⁽²⁾ numatyta, kad iki 2006 m. gruodžio 31 d. valstybės narės gali išduoti leidimus importuotojams tam tikromis sąlygomis pateikti į Bendrijos rinką atskirus produktus. Todėl tikslinga iš dalies pakeisti tą importo sistemą nauja importo sistema, kuri būtų taikoma po minėtos datos.

(5) Siekiant nesutrikdyti tarptautinės prekybos, manoma, kad reikia ir toliau suteikti valstybėms narėms galimybę atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį išduoti importuotojams leidimus pateikti produktus į Bendrijos rinką, kol nebus įgyvendintos priemonės, būtinos, kad veiktų naujoji importo sistema, visų pirma siekiant pripažinti kontrolės įstaigas ar institucijas, kompetentingas vykdyti kontrolę tose šalyse, kurios neįrašytos į pripažintų trečiųjų šalių sąrašą.

(6) Reglamentas (EEB) Nr. 2092/91 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 2092/91 iš dalies keičiamas taip:

1) 10 straipsnio 1 dalies b punktą pakeičiamas taip:

„b) buvo taikoma 9 straipsnyje nurodyta kontrolės sistema arba buvo importuoti laikantis 11 straipsnio;

tačiau pagal 11 straipsnio 6 dalį importuotų produktų atveju įgyvendinant kontrolės sistemą laikomasi reikalavimų, lygiaverčių 9 straipsnyje, ypač jo 4 dalyje, numatytiems reikalavimams.“

⁽¹⁾ 2006 m. rugsėjo 28 d. pareikšta nuomonė (dar nepaskelbta *Oficijajame leidinyje*).

⁽²⁾ OL L 198, 1991 7 22, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 780/2006 (OL L 137, 2006 5 25, p. 9).

2) 11 straipsnis pakeičiamas taip:

„11 straipsnis

1. Į Bendrijos rinką galima pateikti iš trečiosios šalies importuotą produktą, paženklinatą kaip produktą su nuorodomis į ekologinės gamybos metodą, jei:

- a) produktas atitinka šio reglamento 5 ir 6 straipsniuose nustatytas nuostatas;
- b) visų ūkio subjektų, įskaitant eksportuotojus, veiklą tikrino kontrolės įstaiga ar institucija, pripažinta pagal 2 dalį; ir
- c) atitinkami ūkio subjektai turi galėti importuotojams ar valstybės institucijoms bet kuriuo metu pateikti dokumentinius įrodymus, kuriais galima nustatyti paskutinę operaciją vykdžiusį ūkio subjektą ir jo priežiūroje esančių produktų rūšį ar asortimentą, bei kurie leidžia patikrinti, ar šis ūkio subjektas laikosi a ir b punktų reikalavimų bei galiojimo laikotarpio.

2. 14 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija pripažįsta 1 dalies b punkte nurodytas kontrolės įstaigas ir institucijas, įskaitant 9 straipsnyje nurodytas kontrolės įstaigas ir institucijas, kompetingas vykdyti kontrolę bei išduoti 1 dalies c punkte nurodytus dokumentinius įrodymus trečiojoje šalyje, ir sudaro šių kontrolės įstaigų ir institucijų sąrašą.

Kontrolės įstaigos akredituojamos pagal atitinkamą Europos standartą EN 45011 arba ISO vadovo 65 „Bendrieji reikalavimai produktų sertifikavimo sistemoms valdančioms įstaigoms“ naujausią redakciją, paskelbtą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio C serijoje*. Akredituojanti institucija atlieka reguliarius kontrolės įstaigų vertinimus vietoje, jų stebėseną ir daugiamečių jų veiklos pakartotinių įvertinimą.

Nagrinėdama prašymus dėl pripažinimo Komisija paprašo kontrolės įstaigos ar institucijos pateikti visą reikiamą informaciją. Komisija taip pat gali pavesti ekspertams vietoje išnagrinėti gamybos taisykles ir atitinkamos kontrolės įstaigos ar kontrolės institucijos trečiojoje šalyje vykdomą kontrolės veiklą.

Pripažintos kontrolės įstaigos ar institucijos pateikia akredituojančios institucijos ar tam tikrais atvejais kompetentingos institucijos parengtus pranešimus dėl įvertinimo, susijusius

su reguliariais vertinimais vietoje, stebėseną ir daugiamečių jų veiklos pakartotiniu įvertinimu.

Remdamasi pranešimais dėl įvertinimo, padedant valstybėms narėms Komisija užtikrina tinkamą pripažintų kontrolės įstaigų ir institucijų priežiūrą reguliariai peržiūrodama jų pripažinimą. Priežiūros pobūdis nustatomas įvertinus šio reglamento nuostatų pažeidimų ar nukrypimų nuo jų riziką.

3. Į Bendrijos rinką taip pat galima pateikti iš trečiosios šalies importuotą produktą, paženklinatą kaip produktą su nuorodomis į ekologinės gamybos metodą, jei:

- a) produktas yra pagamintas pagal gamybos standartus, lygiavertčius 5 ir 6 straipsniuose nustatytoms gamybos taisyklėms dėl ekologinės gamybos Bendrijoje;
- b) ūkio subjektams taikomos kontrolės priemonės, lygiavertės 8 ir 9 straipsniuose nurodytoms priemonėms, ir tokios kontrolės priemonės buvo nuolat ir veiksmingai taikomos;

c) ūkio subjektų trečiojoje šalyje veikla visuose gamybos, paruošimo ir platinimo etapuose buvo tikrinta pagal kontrolės sistemą, kuri yra pripažinta pagal 4 dalį, arba tikrinta kontrolės įstaigos ar pagal 5 dalį pripažintos institucijos; ir

d) produktui yra suteiktas kontrolės sertifikatas, išduotas pagal 4 dalį pripažintų trečiosios šalies kompetentingų institucijų arba kontrolės įstaigų ar institucijų, arba pagal 5 dalį pripažintos kontrolės įstaigos ar institucijos, kuriame patvirtinama, kad produktas atitinka šioje dalyje nustatytas sąlygas.

Sertifikato originalas turi lydėti prekes, siunčiamas iki pirmojo gavėjo. Po to importuotojas privalo saugoti šį sertifikatą ne trumpiau kaip dvejus metus, kad galėtų jį pateikti kontrolės įstaigoms ar tam tikrais atvejais kontrolės institucijoms.

4. 14 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija gali pripažinti trečiąsias šalis, kurių gamybos sistemos atitinka taisykles, lygiavertes 5 ir 6 straipsniuose nustatytoms taisyklėms, ir kurių kontrolės tvarka yra lygiavertė 8 ir 9 straipsniuose nustatyta tvarkai, ir gali sudaryti tokių šalių sąrašą. Įvertinant lygiavertiškumą reikia atsižvelgti į *Codex Alimentarius gaires CAC/GL 32*.

Nagrinėdama prašymą suteikti pripažinimą, Komisija prašo trečiosios šalies pateikti visą reikiamą informaciją. Komisija gali patikėti ekspertams vietoje išnagrinėti atitinkamos trečiosios šalies gamybos ir kontrolės tvarkos taisykles.

Iki kiekvienų metų kovo 31 d. taip pripažintos trečiosios šalys siunčia Komisijai glaustą metinį pranešimą dėl jų nustatytos kontrolės tvarkos įgyvendinimo ir vykdymo.

Remdamasi tuose metiniuose pranešimuose pateikta informacija, Komisija, padedant valstybėms narėms, užtikrina tinkamą pripažintų trečiųjų šalių priežiūrą, nuolat peržiūrdama jų pripažinimą. Priežiūros pobūdis nustatomas įvertinus šio reglamento nuostatų pažeidimų ar nukrypimų nuo jų riziką.

5. Produktų, importuotų ne pagal 1 dalį ir importuotų ne iš trečiosios šalies, kuri yra pripažinta pagal 4 dalį, atveju Komisija 14 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali pripažinti kontrolės įstaigas ir institucijas, įskaitant 9 straipsnyje nurodytas kontrolės įstaigas ir institucijas, kompetentingomis vykdyti patikrinimus ir išduoti sertifikatus trečiojoje šalyje 3 dalyje nurodytu tikslu ir sudaryti tokių kontrolės įstaigų ir kontrolės institucijų sąrašą. Įvertinant lygiavertiškumą reikia atsižvelgti į *Codex Alimentarius* gaires CAC/GL 32.

Komisija nagrinėja prašymus dėl pripažinimo, kuriuos pateikia trečiosios šalies kontrolės įstaiga ar institucija.

Nagrinėdama prašymus dėl pripažinimo Komisija prašo kontrolės įstaigos ar institucijos pateikti visą reikiamą informaciją. Akredituojanti įstaiga ar tam tikrais atvejais kompetentinga institucija atlieka reguliarius kontrolės įstaigos ar institucijos vertinimus vietoje, jų stebėseną ir daugiametį jų veiklos pakartotinį įvertinimą. Komisija gali pavesti ekspertams vietoje išnagrinėti gamybos taisykles ir atitinkamos kontrolės įstaigos ar institucijos trečiojoje šalyje vykdomą kontrolės veiklą.

Pripažintos kontrolės įstaigos ar institucijos pateikia pranešimus dėl įvertinimo, kuriuos parengia akredituojanti institucija ar tam tikrais atvejais kompetentinga institucija, susijusius su reguliariu vertinimu vietoje, stebėseną ir daugiametį jų veiklos pakartotiniu įvertinimu.

Remdamasi minėtais pranešimais dėl įvertinimo, Komisija, padedant valstybėms narėms, užtikrina tinkamą pripažintų kontrolės įstaigų ir kontrolės institucijų priežiūrą reguliariai peržiūrdama jų pripažinimą. Priežiūros pobūdis nustatomas įvertinus šio nuostatų pažeidimų ar nukrypimų nuo jų riziką.

6. Paskelbus pirmąjį pagal 5 dalį pripažintų kontrolės įstaigų sąrašą, valstybės narės kompetentinga institucija laikotarpiui, kuris prasideda nuo 2007 m. sausio 1 d. ir baigiasi praėjus 12 mėnesių nuo jo paskelbimo, gali leisti importuotojams toje valstybėje narėje, kurioje importuotojas pranešė apie savo veiklą pagal 8 straipsnio 1 dalį, pateikti į rinką produktus, importuotus iš trečiųjų šalių, kurios nėra įrašytos į 4 dalyje nurodytą sąrašą, jeigu importuotojas pateikia pakankamai įrodymų, jog laikomasi 3 dalies a ir b punktuose nurodytų sąlygų. Jeigu tų sąlygų nebesilaikoma, leidimas nedelsiant panaikinamas. Leidimai galioja ne ilgiau kaip 24 mėnesius nuo pirmojo kontrolės įstaigų ir institucijų, pripažintų pagal 5 dalį, sąrašo paskelbimo. Importuotam produktui taikomas kontrolės sertifikatas, išduotas institucijos ar įstaigos, kuriai leidimą išduodančiosios valstybės narės kompetentinga institucija leido išduoti kontrolės sertifikatą. Sertifikato originalas turi lydėti prekes, siunčiamas iki pirmojo gavėjo. Po to importuotojas privalo saugoti šį sertifikatą ne trumpiau kaip dvejus metus, kad galėtų jį pateikti kontrolės įstaigoms ar tam tikrais atvejais kontrolės institucijoms.

Kiekviena valstybės narė praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai apie kiekvieną pagal šią dalį išduotą leidimą, įskaitant informaciją apie atitinkamus gamybos standartus ir kontrolės tvarką.

Valstybės narės prašymu arba Komisijos iniciatyva pagal šią dalį išduotą leidimą išnagrinėja 14 straipsnyje nurodytas komitetas. Jeigu nagrinėjant paaiškėja, kad nesilaikoma šio straipsnio 3 dalies a ir b punktuose nurodytų sąlygų, Komisija reikalauja, kad leidimą išdavusi valstybė narė jį panaikintų.

Leidimas prekiauti iš trečiosios šalies importuotais produktais, kurį iki 2006 m. gruodžio 31 d. importuotojui pagal šią dalį išdavė atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija, galioja ne ilgiau kaip iki 2007 m. gruodžio 31 d.

7. Laikydamosi 14 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos Komisija gali patvirtinti išsamias šio straipsnio taikymo taisykles, visų pirma dėl:

a) kriterijų ir tvarkos, kurių reikia laikytis pripažįstant trečiąsias šalis ir kontrolės įstaigas bei institucijas, įskaitant pripažintų trečiųjų šalių ir kontrolės įstaigų bei institucijų sąrašų skelbimą; ir

- b) 1 dalyje nurodytų dokumentinių įrodymų ir 3 dalies d punkte bei 6 straipsnyje nurodyto sertifikato, atsižvelgiant į elektroninio sertifikavimo privalumus, įskaitant didesnę apsaugą nuo sukčiavimo.“
- 3) 16 straipsnio 3 dalies antra pastraipa išbraukiama.
- 4) III priedo C skirsnis iš dalies keičiamas taip:
- a) pirmos pastraipos antra įtrauka pakeičiama taip:
- „— pirmasis gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, nurodytas 11 straipsnio 3 dalies d punkte ir 11 straipsnio 6 dalyje, kuriam pristatoma siunta ir kuris toliau ją tvarko arba pateikia į Bendrijos rinką.“;

- b) 5 punkto pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Kontrolės įstaiga ar institucija tikrina C skirsnio 2 punkte minimus inventoriaus ir finansinius dokumentus ir 11 straipsnio 3 dalies d punkte arba 11 straipsnio 6 dalyje nurodytą kontrolės sertifikatą bei 11 straipsnio 1 dalyje nurodytus dokumentinius įrodymus.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2007 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. gruodžio 19 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
J. KORKEAOJA